

само сънна халюцинация, изморено навежда глава и отново се отправя към канапето, премѣстя възглавницата от единия към другия край, като ляга въ мжчително очакване. Вслушва се въ приближающиятъ се шумъ отъ стѣпките на г-нъ Обрие, който влиза; изтрѣпнала, тя става и изпитателно го следи).

Г - н ъ О б р и е (Хвърля свигъкъ хартия на масата, също и револвера, който изважда отъ джеба си. Цѣлата тая сцена се играе отъ г-нъ Обрие предпазливо, силно, но безъ громки извиквания. Той строго запазва външно и вътрешно формата на светски човѣкъ-парвеню, който държи твърде много на своето обществено положение. Заговаря следъ като изглежда всичко около си. Угасва горѣщата още лампа и застава съ задържана мжка и злоба предъ жена си).

Изглежда че не сте спали тая нощъ. Вие сте още съ балния си тоалетъ! . . . Трѣбва да сте се тревожили твърде много за мене! . . .

Г - ж а О б р и е. (Хвърля погледъ съ благородно достойнство) Вие знаете, че това не е първата нощъ презъ която азъ осѣмвамъ за да ви дочакамъ.

Г - н ъ О б р и е. Много сте чувствителна! Благодаря. Но тая нощъ трѣбва да ви се е видѣла по дълга отъ всички други. . .

Г - ж а О б р и е. За Бога, моля ви, престанете да се отнасяте съ такава язвителна ирония. Нима не чувствувате, че тая нощъ ме е съкрушила съ неизпитани до сега страдания?

Г - н ъ О б р и е. Успокойте се. Не улучихъ . . . ржката ми се разтрепера. . . Куршума ми пролетѣ надъ главата на г-на Октавъ Дежорджо, безъ да го докосне, а пъкъ неговия — отиде на вѣтъра. . .

Г - ж а О б р и е. (Въ неудържима радостъ пада на колѣнѣ предъ него и цѣлува двѣте му ржце) Благодаря, благодаря ви; вие сте истински благодарникъ. Простете, ако нѣкога съмъ мислила противното за Васъ.

Г - н ъ О б р и е. (Мжчейки се да скрие злобата си, като я приповдига). Не си струва труда да ми благодарите. Постѣпихъ — както ми продиктува моето азъ. Но разбира се, вие се радвате, не толкова, че Октлвъ Дежорджо не е убитъ, колкото че азъ останахъ незасегнатъ. . .